

Ross Rohde: Kärkytään kunnioitusta ja ollaan ajanmukaisia

Ross Rohde: Being Respectable and Relevant

Suuri osa lähetyssaarnaajan koulutuksestani ja "urastani" kului siihen, että yritettiin keksiä tapoja, miten suhtautuisimme asianmukaisesti ja kunnioitusta herättävästi siihen kulttuuriin, jonka keskellä kulloinkin elimme. Onhan tällaisella paljon arvoa, erityisesti siinä, että opitaan hyviä toimintatapoja monikulttuurisessa ympäristössä ja osataan viestiä niin, että ajatustenvaihto toimii ihmisten kanssa, jotka ovat erilaisia kuin me.

Tätä voidaan kutsua 'kontekstualisoinniksi' (asiayhteyden pohjalta toimiva viestintä). Jumalan hengen johdossa tämä 'kontekstualisointi' on viisas tapa käyttäytyä. Sen vuoksi Paavalikin sanoi 1. Kor.9:20, että hän haluaa olla juutalaisille juutalainen ja kreikkalaisille kreikkalainen. Tällainen kontekstuaalisuus on raamatullista.

Mutta mietin vaan, menemmekö me tämän hyvän idean soveltamisessa joskus liian pitkälle. Luulen, että tämä kontekstuaalisuus menee liian pitkälle, jos yritämme kunnioittaa ja pitää asianmukaisena kaikkea tässä hetkessä ilmenevää ajattelutapaa ja käytännön toimintaa. Sanalla sanoen yritämme näyttää kovin fiksuilta ei-kristillisen yhteiskunnan keskellä. Uskon, että tästä voi nopeasti kehittyä vaarallinen menettelytapa. Rick Cruse huomautti eräässä kommentissaan terävästi, miten päädyimme systemaattiseen teologiaan: "Tarkoitan 1800- ja 1900-luvun teologien halua matkia teologisella saralla sitä, mikä oli muotia tieteessä, toisin sanoen teologiasta tehtiin kunnioitettavaa tutkimusta, yhtä kunnioitettavaa ja tieteellistä kuin esimerkiksi biologia, jolla on jokin kokonaiskuva, johon kuuluvat luokat ja alaluokat". Yrittäessämme olla ajanmukaisia ja kunnioitusta herättäviä, me päädyimme teologiaan, joka etäännyttää meidät Jumalasta.

Juuri tämä sama hinku ajanmukaisuuteen yrittäessämme linjata kaiken samaan kaavaan viimeisimmän akateemisen tiedon kanssa, johti siihen moderniinkin liikkeeseen teologian piirissä, jonka kannattajia heidän väheksyjänsä kutsuvat "liberaaliteologeiksi". Tässä on kysymyksessä yksi vakavimmista ja vaarallisimmista harhaopeista, jonka kanssa seurakunta on koskaan joutunut painimaan. Minun mielestäni se on samalla viivalla ensimmäisinä vuosisatoina esiintyneen gnostilaisuuden kanssa. Gnostilaisuus oikeastaan syntyi juuri siitä, että kristityt yrittivät esiintyä fiksuina ja ajanmukaisina suhteessa sen ajan filosofisiin ja uskonnollisiin virtauksiin.

Paavali varoitti meitä neljä kertaa kirjeissään galatalaisille ja kolossalaisille, että välttäisimme tämän kaltaista asennoitumista (Gal.4:3, 4:9 ja Kol.2:8, 2:20). Tosiasiassa mukaudumme maailman *stoicheiaan* (maailman alkuvoimiin), kun tunnemme tarvetta olla kunnioitusta herättäviä ja ajanmukaisia. Lähdemme

marssimaan maailman arvojen perässä sen sijasta, että pysyisimme kuuliaisina elävälle Jumalalle ja pysyisimme hänen liitossaan. Paavalin vastine yrityksille olla fiksuja maailman mittapuun mukaan oli tämä: *Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi te, ikäänkuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä? (Kol.2:20)*

Haluaisin osoittaa ihan pari asiaa, joissa teemme tätä nykyäänkin. Kun yritämme tehdä hengellistä työtä ikään kuin se olisi jokin länsimainen yrityskampanja, emmekö silloin mukaudu maailmallisiin toimintatapoihin? Emmekö yritäkin hyödyntää nykypäivän hienoa ihmisviisautta (mitattavia tavoitteita, tulosvaatimuksia, työskentelyn tehokkuuden mittareita) voidaksemme toteuttaa jotakin, jota Jumalan piti johtaa? Jos sidomme uskomme johonkin nykypäivän poliittiseen puolueeseen tai maailmankatsomukseen, emmekö silloin asetukin samaan rintamaan tämän maailman perusperiaatteiden kanssa? Euroopassa on monia maita, joissa uskovat ajattelevat ihan vakavissaan, ettei kristitty voi olla muuta kuin jonkinlainen versio sosialistista. USA:ssa taas monet eivät voi kuvitella, että kristitty voisi olla muuta kuin republikaani - paitsi jos tämä asuu kantakaupungissa, jolloin hän ei voi olla muuta kuin demokraatti. Republikaani, sosialisti, demokraatti, fasisti, kommunisti (jne.) - ne ovat katsomuksia, jotka nojaavat maailman perusperiaatteisiin. On aikoja, jolloin meidän kristittyjen tulee olla kokonaan toisenlaisia eikä samanlaisia kuin maailman ihmiset, vain vähän kiltimpiä.

- Jotta voisi olla tehokas Jumalan valtakunnassa, pitääkö olla jotenkin omituinen (kuten Johannes kastaja)?
- Mistä tiedämme, milloin olemme ylittäneet rajan, joka kulkee 'kontekstuaalisuuden' ja "noiden heikkojen ja köyhien (Gal.4:9)" maailman alkuvoimien välillä?
- Jos haluamme olla raamatullisia ja uskollisia uuden liiton palvelijoita ja kuuliaisia Jeesukselle Kristukselle, edellyttääkö se sotatilaa meidän ja tieteen välillä?
- Vaatiiko kristittynä olemisen sitä, että irtisanoudumme kansallisesta ja kansainvälisestä politiikasta? Minkä periaatteiden tulisi ohjata meidän poliittisia kantojamme? Miten voimme pidättyä oikeuttamasta nykyisiä uskomuksiamme (olivat ne sitten republikaanien, demokraattien tai vihreiden) sellaisilla sanoilla ja argumenteilla, jotka kuulostavat raamatullisilta?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net